

spurgte netop i Finansudvalget den ærede Minister derom, men kunde ikke faa ham til at svare derpaa. Vi vidste det ikke. Men den ærede Minister vidste det. Han vidste, at han slet ikke kunde give det ny Privilegium paa andre Vilkaar, end saaledes at det til enhver Tid kan tages tilbage. Men alligevel har han villet sige os, at han ved at indrette det saaledes, har vist en stor Imødekommenhed og Indrømmelse over for Finansudvalget! Men lad alt det være. Kun dette. Naar den meget ærede Minister den ene Gang efter den anden vilde paa-staa, at jeg skulde have udtalt Ønske om, at de nuværende Ejere af „Aalborg Stiftstidende“ havde faaet Privilegiet, eller jeg skulde have udtalt den Anskuelse, at den hidtil sædvanlige Gaaen i Arv af disse Privilegier bør fortsættes, endogsaa udvides, vil jeg dertil svare, at jeg ikke har sagt et eneste Ord i den Retning. Ikke et Ord. Jeg har heller ikke sagt et eneste Ord hverken om, at jeg misbilliger, at Privilegiet er blevet givet til et andet Blad, eller om at jeg billiger det. Det, jeg har gjort, er, at jeg har spurgt den ærede Minister om Grundene til, at han har handlet saaledes, som han har. At vi slet ikke har talt i Finansudvalget med den ærede Minister, om hvem der burde have Privilegiet, deri har han fuldstændig Ret; vi ere i det hele taget meget utilbøjelige i Finansudvalget med Hensyn til at blande os i noget som helst, som vi ikke ere fuldstændig sikre paa ligger inden for vor Kompetence, Men enhver administrativ Handling kan, om man vil, gøres til Genstand for Kritik her i Salen. Jeg har imidlertid end ikke kritiseret det, der er sket. Jeg har alene spurgt om Grundene dertil. Det er det eneste, jeg har spurgt om, men jeg har ikke faaet noget fyldestgørende Svar. Der er sket en Forandring i den hittidige Praksis, uden at der til Forklaring heraf er fremført noget, der paa nogen Maade fyldestgøre de Fordringer, der med Rette tør stilles til en virkelig Begrundelse. Det er det, som jeg har fremhævet. Men i øvrigt har jeg ikke nogen særlig Anledning til at nære Medlidenhed med det ene Blad, eller til at ønske noget af dem særlig enten godt eller ondt. De vedkomme ikke mig. Men jeg har slaaet fast, at her er sket noget nyt med Hensyn til Dispositionen over Privilegiet, uden at det i Virkeligheden har været den ærede Minister muligt at give nogen som helst fyldestgørende Begrundelse deraf. — I øvrigt skal jeg endnu tilføje, at det naturligvis har været mig meget

tilfredsstillende af den ærede Ministers Udtalelser at erfare, at han er besjælet af den bedste Villie til en fredelig Forhandling med Finansudvalget om Ordningen af denne Sag saa vel som enhver anden Sag. Jeg har med megen Glæde hørt hans Forsikring om, at saavel han som ethvert andet Medlem af Ministeriet er besjælet af de venskabeligste Følelser over for Rigsdagen i Almindelighed og Folketinget i Særdeleshed. Jeg haaber derfor ogsaa, hvad jeg har sagt allerede flere Gange, at det vil lykkes ved fortsat Forhandling mellem anden og tredje Behandling at naa en tilfredsstillende Løsning af disse Spørgsmaal og at fastslaa den under saadanne Former, at der fremtidig ikke vil kunne være Tvivl om, at de trufne Afgørelser skulle overholdes, saa at de ikke tilfældigvis maaske kunne anses for at binde en Minister i Dag og ikke en anden i Morgen.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, jeg er ikke utilfreds med den Afslutning af denne ørkesløse Forhandling, som den ærede Ordfører endelig har fundet det rigtigt at indlede. Jeg har kun atter taget Ordet for at gøre opmærksom paa, at det kun er noget nyt, som er sket med „Aalborg Stiftstidende“, for saa vidt der er indtruffet noget, som ikke er indtruffet hidtil, nemlig at en Indehaver af et Privilegium er afgaaet ved Døden, uden at der har været nogen Ægtefælle eller Arvinger eller nogen anden dertil egnet Person, til hvem man har kunnet overdrage det, saa at Privilegiet kunde blive ved samme Blad.

Dette er det ny, og jeg skal ikke bestride, at der for saa vidt ligger et Præcedens deri, naar et lignende Tilfælde en Gang maatte indtræffe senere, men ogsaa kun da, hvilket jeg ønsker at fastslaa.

N. Christensen: Den ærede Minister gjorde sig i Gaar megen Umage for at paavise for det høje Ting, at et Privilegium og specielt Privilegiet i Aalborg kun kunde bortgives til saadanne Personer, som vare Ejere eller, føjede den ærede Minister til, Forpagtere af det paagældende Blad. Jeg har da som Følge af denne meget vidtløftige Udtalelse i Gaar i Dag forespurgt, om de tre Herrer, som have modtaget Privilegiet i Aalborg, ere faktiske Ejere eller Forpagtere af Bladet. Det har den ærede Minister ikke svaret mig paa. Jeg vilde gerne modtage et bestemt Svar paa dette Spørgsmaal.